

ΚΑΖΕΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΣ

Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ

ΠΡΟ του τάφου ἀνδρὸς ἀνάνδρου δολοφονηθέντος, ἡ γραφὴς τοῦ γράφοντος τρέμει, ὅτε ὀφείλει ν' ἀναζητήσῃ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τὴν κυρίαν αἰτίαν τῆς δολοφονίας. Παράφρων ἐθνουσιασμός, φλογερὸς καὶ ἐξάλλος φανατισμὸς ἔσχεν ὡς δραματικὴν καὶ αἱματηρὰν λύσιν τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ **Καρνώ**, τοῦ συνδέσαντος τὸ τίμιον ὄνομά του μετὰ τῆς ἠθικῆς ἀκμῆς τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, πάντοτε δ' ἐκδηλώσαντος τὰς βαθυτέρας καὶ εἰλικρινεστέρας τῶν συμπαθειῶν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας Πατρίδος.

Δὲν διηύθυνεν ἐναντίον τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τὸ ἐγχειρίδιόν του ὁ Καζέριος, ἀλλὰ κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνίας ὀλοκλήρου τῆς Γαλλίας, ἣν ἠθέλησε νὰ προσβάλῃ ἐν τῷ ἀρχηγῷ αὐτῆς. Ἐνώπιον τοιαύτης ἐγκληματικῆς ὁρμῆς, ἐλακνύσεως καὶ φανατισμοῦ τοὺς ἀθλίους προσηλύτους, σιγᾶ ὁ νοῦς, σιγᾶ πᾶν αἰσθημα, ἡ φιλευσπλαγχνία, τὸ δέος, ἀνίσταται δὲ ἡ κτηνώδης βία μόνη, βυθιζομένη εἰς τὸ ἀνθρώπινον αἷμα καὶ ἐντροφῶσα εἰς τοῦ θύματος, τοῦ ἐξ ἐνέδρας θύματος, τὸν σπαραγμὸν . . .

Ὅπως οἱ ἕτεροι δολοφόνιοι ἀναρχικοί, ὁ Καζέριος ἀπέτισε διὰ τῆς ζωῆς του τὴν ἀνανδρὸν δολοφονίαν του, ἡ δὲ στάσις του πρὸ τοῦ ἰκριώματος ὑπῆρξεν οἰκτρὰ. Ἐὰν ἦνε ἀληθές, ὅτι πάντοτε ἀγαθὸν τι ἐπέργεται καὶ ἐκ τοῦ μεγαλειτέρου κακοῦ, ἄς πιστεύσωμεν ὅτι Ἰλαστήριος σπονδὴ εἰς τὸ εὐγενὲς θῦμα, θὰ ἐπέλθῃ ἡ λήψις σκληρῶν μέτρων κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ζωῆς, τῆς κοινωνίας, τῶν νόμων. Εἴθε ἡ καρποτόμησις τοῦ μυσταροῦ Καζέριο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σωτήριον μάθημα εἰς ὅσους ἀποπειραθῶσι νὰ τὸν μιμηθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἐγκλήματος.

(Ἐκ τελευταίας εἰκόνας)

